

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 16 marca 1990 r.

w sprawie ustalenia odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny dla pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 39, poz. 192 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwiększa się o 50% począwszy od dnia 1 stycznia 1990 r. odpis podstawowy na zakładowy fundusz socjalny na jednego pracownika zatrudnionego w szczególnie uciążliwych warunkach pracy.

2. Za pracowników, o których mowa w ust. 1, uważa się pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy określonych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 i z 1985 r. Nr 7,

poz. 21), wykonujących prace wymienione w załączniku do tego rozporządzenia w wykazie A, w dziale I—VII i VIII poz. 1 i 4—11, 13, 15—17 i 20, w dziale IX, X i XI poz. 1 i 3—7, w dziale XII poz. 1—5, w dziale XIII i XIV poz. 1—3, 8, 10—17 i 21.

§ 2. W związku z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 1987 r. w sprawie ustalenia odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny dla pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy (Dz. U. Nr 10, poz. 65).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*